

قهزا كردنه وه و كه فارهت و فيديهى رۆژوو

مائپهري بههشت و وهلامهكان

ba8.org

walamakan.com

هه‌میشه له گه‌لمان بن بۆ به‌ره‌هه‌می نوێ

قهزا كردنه وهی مانگی رهمهزان:

بریتیه له گرتنه وهی رۆژوو ئه و رۆژانهی رهمهزان كه نه گیراون به هوی ئه و بیانوو شه رعیهانه وه كه شرع قهزا كردنه وهی بو داناو .

جا ئه و كه سهی به هوی ئه و بیانوو شه رعیهانه وه رۆژوو نه گرتبی، ئه وه واجبه له سهری له دواي مانگی رهمهزان قهزایان بكاته وه^(۱).

به لگهش بو ئه وه خودا فه رمانی پیکردوه :

﴿وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ البقرة: ۱۸۵.

واته: «ئه گه كه سیک نه خوش بوو، یان له سه رفه دا بوو، ئه وه چه ند رۆژی

نه گرتوه له رۆژه کانی دواي رهمهزان با بیگریته وه».

ئه وانهی كه قهزا كردنه وه یان له سه ره چوار کومه لئ

یه كه م: نه خوشیک كه ئومیدی چا کبوونه وهی هه بی.

دووهم: گه شتیار ((موسافیر)).

سییه م: ئا فره تیک له بینویژیدا بی.

چوارهم: ئا فره تیک له زه یستانیدا بی.

(۱) الروضة الندية شرح الدرر البهية - (ج ۱ / ص ۲۲۸)

قەزا كەردنەوہی پۇژوو بەم شىۋەيەيى لاي خوارەوہيە:

جۆرى يە كەم:

ھەموو ئەوانەي بەرپۇژوو نەبوون لەرەمەزاندا ، پىۋىستە لەسەريان ئەوہندە پۇژو

بگرنەوہ كەنەيان گرتوہ “بەبەلگەي ئەم ئايەتە : ﴿فَعِدَّةٌ مِّنْ أَكَامٍ أُخْرٍ﴾

واتە: با لەپۇژوانى تردا بىگريتەوہ وقەزاي بكاتەوہ.

جا ئەگەر ھەموو مانگى رەمەزانى نەگرتبوو ئەوا پىۋىستە ھەموو مانگەكە

بگريتەوہ ، وەھەرەوہا گەرمانگەكە سى پۇژ بوو ئەوا پىۋىستە سى پۇژ

بگريتەوہ وبەھەمان شىۋە گەرمانگەكە بىست ونۆ پۇژ بوو ئەوا تەنھا پىۋىستە

بىست ونۆ پۇژ بگريتەوہ ، بەلام ئەگەر ھەندى لەمانگى رەمەزانى نەگرتبوو

ئەوا ئەوہندە دەگريتەوہ كەتيايدا بەرپۇژوو نەبووہ^(۱).

جۆرى دووہم :

ھەر كەسيك پۇژيڪ ياخود زياتر لەمانگى رەمەزان بەبى عوزر بەرپۇژوو

نەبوويت ، ئەوا پىۋىستە لەسەرى تەوبە بكات ، وداواي لى خۆش بوون بكات

“ چونكە بەئەنقەست بەرپۇژوو نەبوون تاوانيكي گەرەيە وەھەرەوہا ئەوہندە

پۇژيش بەرپۇژوو بيت كەنەيگرتوہ ، جا لەم حالەتەدا دەبى يەكسەر قەزاي

بكاتەوہ ونابى دواي بجات لەسەر بۆچونى دروستى زانايان “ چونكە ئەو بەبى

(۱) مجالس شەر رمضان لابن عثيمين، ص ۹۷.

عوزر به رۆژوو نه بووه ، وئه سلّيش وايه له کاتي خۆيدا به رۆژوو بيّت^(١) “
به به لگه ي ئه و فه رمووده يه يي که ئه بو هو ره يره له به سه ر هاتي ئه و که سه دا
گيړاويه تيه وه که له گه ل خيژانيدا جيماعي کرد و تيايدا هاتووه : ((... و صم
يوماً ﴿أي مكانه﴾ واستغفر الله^(٢))..

واته: رۆژيک له بری ئه و رۆژه به رۆژوو به وداوای ليخوش بوون له خودا بکه .
جا ئه گه ر رۆژوو شکاندنه که به هو ي جيماع کردنه وه و به بيّت له مانگي ره مه زاندا
، ئه واپيويسته ته و به بکات وداوای ليخوش بوون بکات وئه و رۆژه بگريته وه
و که فاره تيش بدات ، ههروهک له که فاره تي جيماع کردن له مانگي ره مه زاندا
ئاماژه مان پي دا^(٣) .

جوړی سييه م:

دروسته له قهزا کردنه وه ي ره مه زاندا نيوان بخريته نيوان رۆژه کانه وه واته : هه ر
جاره ي رۆژيک يا خود زياتر بگريت تا ته و او ده بيّت “چونکه ئايه ته که
ده فه رموويّت : (فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ) سورة البقرة، الآية: ١٨٥ .
واته: با له رۆژواني تر دا بيگريته وه و قهزاي بکاته وه .

(١) انظر: الإعلام بفوائد عمدة الأحكام، لابن الملتن، ٢٨٩/٥، و مجالس شهر رمضان، ص ٩٦، و مجموع فتاوى
ابن باز، ٣٣١/١٥ - ٣٣٦ .

(٢) أبو داود، برقم ٢٣٩٣، و صححه الألباني في صحيح سنن أبي داود، ٦٧/٢، وأصل الحديث متفق عليه،
و تقدم تخريجه في المفطرات .

(٣) متفق عليه: البخاري، برقم ١٩٣٦، و مسلم، برقم ١١١١ .

جا لىرەدا گىرتنەۋەى پۇژوۋ بەموتلەقى ھاتوۋە بۆيە دەتوانىت پۇژە پۇژە پۇژوۋەكە بگىردىتتەۋە ^(۱)، بەلام سوننەتە بەدۋاى يەكدا بىگىردىتتەۋە ، لەبەر ئەمانەى لاي خوارەۋە:

يەكەم : بەدۋاى يەكدا بەپۇژوۋ بوون دەشوبى بەپۇژوۋى مانگى رەمەزان.
دوۋەم : زووتر ئەۋ قەرزەت لەسەر نامىنىت وئەۋ بارەت لەسەر شان لا دەچىت .
سىيەم : وباشتر وئىحتىيات ترە “ چونكە مرؤف نازانى چى بەسەر دى ، رەنگە ئەمپۇ لەش ساغ بىت بەلام سبەى نەخۇش بکەۋىت ، رەنگە ئەمپۇ لەژياندا بىت بەلام سبەى بمرىت “ ھەر بۆيە باشترە پۇژوۋەكە بەدۋاى يەكدا بگىرىت ^(۲)
جۆرى چوارەم :

قەزا كىردنەۋەى پۇژوۋ يەكسەر دەبى قەزا بگىرتتەۋە بەلام واجب نى يە ، بەلكو باشتر واىە زوۋ بىگىردىتتەۋە ، چونكە ھەرۋەك پىشتر ئامازەمان پى دا رەنگە رىگىرىك بىتتە رىى ونەتوانى پۇژوۋەكەى بگىرتتەۋە ^(۳)، جا بۆيە باش واىە پۇژوۋ زوۋ قەزا بگىرتتەۋە وبەدۋاى يەكدا قەزا بگىرتتەۋە بەلام واجب نى يە .

^(۱) (انظر: الكافي لابن قدامة، ۲/۲۵۱، والإعلام بفوائد عمدة الأحكام، لابن الملتن، ۵/۲۸۹).

^(۲) الشرح الممتع؛ لابن عثيمين، ۶/۴۴۶.

^(۳) (انظر: الشرح الممتع لابن عثيمين ، ۶/۴۴۶).

جوۆری پینجه م :

دروسته قهزا كردنه وهی رهمهزان دوا بخريت تاوه كو مانگی شهعبان كه مانگيك
پيش رهمهزان دهكات ، بهلام دهبي نيه تي ئه وهی ههبي دهگريته وه ، بهلام
ئه گهر دواي بخات و نيه تي جدی نهبي له گرتنه وهی ، ئه وا توّمهت بار دهبيت
له سه ر بو جوونی راستی زانايان و ئوسوليه كان^(١).

عائشة رضي الله عنها ، دهليت : ((كان يكون عليّ الصوم من رمضان
فما أستطيع أن أقضيه إلا في شعبان)).

واته: من رۆژووی مانگی رهمهزان قهرزدار ده بووم ونه م ده توانی قهزای
بكه مه وه تاوه كو مانگی شهعبان.

يحيى دهليت : له بهر خهريك بوونی به پيغه مبه ره وه صلى الله عليه وسلم
نه يتوني وه ، وه له گيرانه وهی ئيمام مسلم دا هاتو وه : ((إن كانت إحدانا لتفطر
في زمان رسول الله ﷺ فما تقدر عليّ أن تقضيه مع رسول الله ﷺ حتى يأتي
شعبان^(٢) .

(١) انظر: الإعلام بفوائد عمدة الأحكام، لابن الملتن، ٢٨٩/٥، والشرح الكبير مع المقتنع والإنصاف، ٤٩٧/٧،
[وهو في الإنصاف، ٤٩٧/٧]، والفروع لابن مفلح، ٦٢/٥ - ٦٣ .

(٢) متفق عليه: البخاري، كتاب الصوم، باب: متى يُقضى قضاء رمضان، برقم ١٩٥٠، ومسلم، كتاب الصيام،
باب جواز تأخير قضاء رمضان ما لم يجرى رمضان آخر، لمن أفطر بعذر مرض، وسفر، وحيض، ونحو ذلك، برقم

واتە: يەككىك لىئىمە لەزەمانى پىغەمبەر ﷺ رەمەزاندا بەررۇژو نەدەبوو ،
 ونەيدەتوانى بىگرىتتەۋە لەگەل پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم دا تاۋەكو مانگى
 شەعبان دەھات.

جۆرى شەشەم :

دروست نى يە بەبى عۆزر قەزا كىردنەۋەي رەمەزان دوا بخرىت بۆ رەمەزانى
 داھاتوو ، ۋەئەۋەش بۆچوونى چوار پىشەۋاكەيە ۋەھەرۋەھا بۆچوونى جىمھورى
 زانايانى سەلف ۋەخەلفە ئەۋانەي كەپپيان وايە:

واجب نى يە يە كسەر دواي رەمەزان رۇژوو قەزا بىكرىتتەۋە ، ۋەمەرج نى يە
 يە كسەر قەزا بىكرىتتەۋە لەدواي رەمەزان ^(۱) “بەبەلگەي ئەۋ قسەيەيى عائشە
 رچى الله عنھا، كە دەلىت : (كان يكون علي الصوم من رمضان فما
 أستطيع أن أقضيه إلا في شعبان) ^(۲) .

واتە: من رۇژوۋى مانگى رەمەزان قەرزدار دەبووم ونەم دەتوانى قەزاي
 بىكەمەۋە تاۋەكو مانگى شەعبان.

جا ھەرۋەك ئاماژەمان پى دا دروست نى يە بەبى عۆزر قەزا كىردنەۋەي رەمەزان
 دوا بخرىت بۆ رەمەزانى داھاتوو “ چونكە عائشە رضي الله عنھا، دواي
 نەخستوۋە بۆ ئەۋ كاتە ، خۆ ئەگر بىكرايە دواي دەخست “ ۋەھەرۋەھا چونكە

(۱) الإعلام بفوائد عمدة الأحكام لابن الملتن، ۲۸۷/۵.

(۲) متفق عليه: البخاري، برقم ۱۹۵۰، ومسلم، برقم ۱۱۴۶

رۆژوو عیباده تیکه دوو باره ده بیته وه بویه نابی یه کیکیان دوا بخریت بۆ کاتی دووهم ههروهك نوێژه فهززهكان دروست نی یه دوا بخرین بۆکاتی نوێژی دواى خوێ (۱)، جا ئەگەر دواى خست بۆ رهمهزانی دواتر ئەوا پێویسته رۆژوو ههروهكه قهزا بکاته وه ، وبۆ هه ررۆژیک خواردنی هه ژاریک بدات ، ههروهكه له ابن عباس (۲) هاتوه

جا ئەگەر قهزا كوردنه وه كهى دوا خست بۆ رهمهزانیكى تر بهبى عوزر تاوه كو دوو رهمهزانی یاخود زیاتری بهسهردا هات ئەوا زیاد له قهزا كوردنه وه وگرتنی رۆژوو هه كهى لهسهر واجب ناییت “ چونكه تاخیر كردن واناكات واجب زیاد بکات ، ههروهكه چۆن هه ج چه ند سالیك دوا بخات زیاد له كرده كانی هه جى لهسهر پێویست نی یه (۳).

(۱) (الشرح الكبير مع المقنع والإنصاف، ۴۹۹/۷، وكتاب الفروع لابن مفلح، ۶۴/۵)،

(۲). (أخرجه الدارقطني في سننه ، ۱۹۷/۲ وأخرجه البيهقي، في الصيام، باب المفطر يمكنه أن يصوم ففطر حتى

جاء رمضان آخر، ۲۵۳/۴)

(۳) المغني لابن قدامة ، ۴۰۱/۴، والشرح الكبير مع المقنع والإنصاف، ۴۹۹/۷.

جۆرى ھوتەم: دواخستنى قەزا كۆردنەوھى رۆژوو بۆ رەمەزانى داوتر بەھۆى
عوزرەوھە :

لەم ھالەتەدا ھېچ شتېكى لەسەر نى يە جگە لەقەزا كۆردنەوھە ، العلامة ابن
مفلح رحمہ اللہ دەلېت : ((ومن دام عذرہ بين الرضائين فلم يقضِ ثم زال صام
الشهر الذي أدركه ثم قضي ما فاته و لا يطعم، نصّ عليه) ^(۱)

واتە : ھەر كەس يەك عوزرە كەى بەردەوام بوو لەنيوان دوو رەمەزاندا ورۆژووھە كەى
قەزا نە كۆردەوھە پاشان عۆزە كەى لاچوو ونەما وئەو مانگەى گرتەوھە كە بەسەرىدا
ھاتووھە پاشان ئەو رۆژووھەى كە لە دەستى چوبوو قەزاي كۆردەوھە ئەوا ھېچى لەسەر
نى يە ، واتە : لەگەل گرتنەوھە رۆژووھە كەدا پيويست نى يە لەسەرى خواردنى
ھەژار يەك بدات بۆ ھەر رۆژ يەك كە لە دەستى چووھە .

وھەروھەھا ھەر كەس يەك لە رەمەزاندا بە رۆژوو نەبيت پاشان ھەر نەتوانيت
بيگريتەوھە تاوھە كو دەمرت ئەوا لەو ھالەتەدا رۆژووھەى لەسەر نى يە وبۆى قەزا
ناكريتەوھە وھەروھەھا خواردنیشى لەبرى نادريت ^(۲) .

وھە ابن قدامە رحمہ اللہ دەلېت : ((من مات وعليه صيام من رمضان قبل
إمكان الصيام: إما لضيق الوقت، أو لعذرٍ من: مرضٍ، أو سفرٍ، أو عجزٍ

^(۱) كتاب الفروع لابن مفلح، ۶۵/۵، وانظر: مجموع فتاوى بن باز، ۳۴۳/۱۵ - ۳۴۵ .

^(۲) الإعلام بفوائد عمدة الأحكام ، لابن الملتن، ۲۹۰/۵ .

عن الصوم فلا شيء عليه في قول أكثر أهل العلم... ﴿لأنه﴾ حق لله وجب بالشرع فمات من يجب عليه قبل إمكان فعله فسقط إلي غير بدل كالحج. ^(۱)

واته: هەر کهسیک بمریت وه رۆژووی رهمه زانی له سه ر بیته پیش ئه وهی قهزای بکاته وه جا یان له بهر که می کات یاخود له بهر نه خووشی ، یاخود سه فەر ، یاخود نه توانین ، ئه وا هیچی له سه ر نی یه له سه ر بۆچوونی زۆربهی زانایان “ چونکه مافی خودا به شەرع واجب بووه ، وه ئه و که سه ش مردوو ه که رۆژوو ه که ی له سه ر واجب بووه پیش ئه وهی بۆی بگونجی بیگریته وه له و کاته رۆژوو ه که ی له سه ری نامینیت و فیدیەشی له سه ر واجب نابیت وه ک حەج .

جۆری هه شته م : قهزا کردنه وهی رۆژوو بۆ مردوو

زانایان کۆران له سه ر ئه وهی که ئه گەر کهسیک مرد و نوێژی له ده ست چوو یی له سه ر بوو وه لییه که ی (که سوکاری) له جیاتی قهزای ناکاته وه ، نه خووی و نه جگه له ویش ، ههروه ها هەر کەس توانای رۆژوو ی نه بی کەس رۆژوو ناگریت له جیاتیدا تا له ژیاندا ما بی به لکو به رامبه ر به هەر رۆژیک نانی هه ژاریک ده دات .

^(۱) الشرح الكبير مع المقنع والإنصاف، ۷/۵۰۰، وانظر: مجموع فتاوی ابن باز، ۱۵/۳۶۶ - ۳۷۲.

به لّام ئه و كه سهی بمریت و رۆژووی نه زری له سه ر بی وه لیه كهی له جیاتی رۆژوو ده گریت ، له بهر ئه و فه رموه دهیهی پیغه مبه ر ﷺ كه تییدا فه رموویه تی : " مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ صَوْمٌ صَامَ عَنْهُ وَلِيُّهُ " (۱).

واته : هه ر كه سی مر د و رۆژووی له سه ر بو و وه لیه كهی له جیاتی رۆژوو ده گریت .

وه له (ابن عباس) هوه - ره زای خوا له خو ی و باو كیشی بی ت - فه رموویه تی : " جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أُمَّي مَاتَتْ وَعَلَيْهَا صَوْمٌ شَهْرٍ فَأَقْضِيهِ عَنْهَا ؟ قَالَ : نَعَمْ ، فَدَيْنُ اللَّهِ أَحَقُّ أَنْ يُقْضَى " (۲).

واته : پیاویك هاته خزمه ت پیغه مبه ری خوا ﷺ و فه رمووی : ئه ی پیغه مبه ری خوا ، دایکم مر دووه و رۆژووی مانگیکی له سه ره ، ئایا له جیاتی قه زای بکه مه وه ؟ فه رمووی : به لئ قه زری خوا له پیشته ره بو ئه وه ی قه زا بگریته وه .

ئهم فه رمووده گشتیانه ئاشکران له وه ی كه رۆژوو گرتنی وه لی (كه سوکار) له جیاتی مر دوو ری ی پی دراوه به هه موو جو ره کانیه وه ، ئه مه ش

(۱) أخرجه البخاري : (٤ / ١٦٨) رقم : (١٩٥٢) ، ومسلم رقم : (١١٤٧) .

(۲) أخرجه البخاري : (٤ / ١٦٩) رقم : (١٩٥٣) ، ومسلم رقم : (١١٤٨) .

ووتەى هەندیکە لە شافعی مەزھەبەکان ، و بۆچوونی (ابن حزم) ه : (۷ / ۲ ، ۸) .

بەلام ئەم فەرموودانە لەو فەرموودە گشتیپانەن کە تاییبەت کران ، کەواتە : هیچ وهلی یەك رۆژوو ناگیریت لە جیاتی مردوو جگە لە رۆژووی (نەزر) نەبی ئەمەش ووتەى پیشەوا (أحمد) ه هەر وهکو چۆن لە (مسائل الإمام أحمد) دا هاتوووە لە ریوایەتی (أبو داود) : (ص ۹۶) : فەرموویەتی : (بیستم) أحمد بن حنبل) فەرمووی : رۆژوو ناگیریت لە جیاتی مردوو جگە لە رۆژووی نەزر (صوم النذر) نەبی ، ئیمامی (أبو داود) دەلی ووتم بە (أحمد) : ئەى مانگی رەمەزان ؟ فەرمووی : خواردن دەدری لە جیاتیدا) .

ئەم بۆچوونەشە کە نەفس پی ئارام دەبی ، دلێش پی دەکریتەوه ، سنگیش فینک دەکاتەوه ، و فیهی بەلگەش (فقه الدلیل) هەلی دەبژیریت ، چونکە ئەم بۆچوونە کار کردنی تیاپە بە هەموو ئەو فەرموودانەى کە لەم بارەوه هاتوون ، بە بی رەتکردنەوهی هیچ یەکیکیان لە گەل تیگەیشتنی راست بۆیان ، بەتاییبەتی یەکەمیان ، چونکە (عائشة) - رەزای خوی لیبت - بەو رەهایی (مُطلق) یە لی تی نەگەیشت کە رۆژووی رەمەزان و جگە لەویش بگریتەوه ، بەلکو بۆ ئەوه دەچوو کە خواردن بدریت و ئەمەشی لی دەگیرنەوه بەو بەلگەیهی کە (عمرة) دەیگیریتەوه : (کە دایکی مردوو هەندی رۆژووی رەمەزانی لە سەر مابوو ، بە (عائشة) ی فەرموو : قەزای بکەمەوه لە

جیاتیدا ؟ فهرمووی : نه خیر ، به لکو بهرامبهر به ههر پوژئیک نیو (صاع) بده به هه ژاریک)) (۱).

واش بریار دراوه که راوی فهرمووده (واته : ئه و کهسهی فهرمووده که ده گیپیتته وه) له هه موو کهس شاره زاتره به واتای ئه وهی که ده گیپیتته وه .
 (حبر الأمة) ه واته : (ابن عباس) یش - رهزای خوا له خوئی و باوکیشی بیټ - هه مان بوچوونی ههیه و فهرموویه تی : (ئه گهر مروڤ نه خویش کهوت له ره مه زاندا ، پاشان مرد و پوژووی نه گرت ، له جیاتی ئه وه خواردن ده دریت و قهزای له سهر نیه ، وه ئه گهر قهزای نه زر (صوم النذر) ی له سهر بوو وه لییه کهی له جیاتی ئه ودا قهزای ده کاته وه) (۲).

ئه وه یش ئاشکرایه که (ابن عباس) - رهزای خوا له خوئی و باوکیشی بیټ - خوئی راوی فهرموودهی دووه مه ، به تایبهت که فهرموودهیه کی گیپراوه ته وه به لگهیه له سهر ئه وهی وه لی له جیاتی مردوو پوژووی نه زر (صوم النذر) ده گریټ ، فهرمووده کهش : " أَنْ سَعْدَ بْنَ عُبَادَةَ رضي الله عنه اسْتَفْتَى رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ : إِنَّ أُمِّي مَاتَتْ وَعَلَيْهَا نَذْرٌ ؟ فَقَالَ : اقْضِهِ عَنْهَا " (۳).

(۱) أخرجه الطحاوي في (مشكل الآثار) : (۳ / ۱۴۲) ، و ابن حزم في (المحلى) : (۷ / ۴) . واللفظ له . بسند صحيح .

(۲) أخرجه أبو داود بسند صحيح ، و ابن حزم في (المحلى) : (۷ / ۷) و صحح إسناده .

(۳) رواه البخاري ومسلم وغيرهما .

واته : (سعد بن عبادَة) رضي الله عنه پرسباری کرد له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله و فەرمووی : دایکم مردوو و رۆژووی نهزری له سه ره ؟ فەرمووی : له جیاتی قهزای بکه ره وه .

ئه م لیك دانه وهش ده گونجی له گه ل بنه واکانی شه ریه تدا هه ر وه کو چۆن (العلامة ابن القيم) له کتیبی (إعلام الموقعین) یدا روونی کردۆته وه ، وه زیاتر روونکردنه وه و توێژینه وهی (التوضیح و التحقیق) له و باره یه وه کردوو له (تهذیب سنن أبي داود) دا : (۲۷۹ / ۳ - ۲۸۲) ، جا بۆی بکه رپیره وه چونکه گرنگه .

۴ - ئه گه ر که سیك بمریت و رۆژووی نهزری له سه ر بی ، ئه وا ره وایه کۆمه لیك پیاو رۆژوو بگرن به ژماره ی ئه و رۆژانه ی که له سه ریه تی ، **حه سه نی به صری** فەرموویه تی : (ره وایه ئه گه ر سی پیاو له جیاتی که سیك هه ر یه کیك رۆژیك رۆژووی بو بگریت)^(۱).

سه باره ت به خواردن ، ره وایه ئه گه ر وه لیه که ی به ژماره ی ئه و رۆژانه ی که له سه ریه تی هه ژار کۆ بکاته وه و تی ر خواردنیان بکات ، هه ر وه کو چۆن) **انس بن مالک** (رضي الله عنه) ئه م کاره ی ئه نجام داوه .

^(۱) أخرجه البخاري : (۱۱۲ / ۴) مُعَلَّقاً ، ووصله الدارقطني في (كتاب المُدَبِّج) وصَحَّح سنده شيخنا الألباني في (مختصر صحيح البخاري) : (۵۸ / ۱) . وانظر : (تغليق التعليق) : (۱۸۹ / ۳) .

جۆرى نۆيەم : قەزا كەردنە ۋە ھى رۆژۋو رەمەزان لە پيشتە تا ۋە كو

گرتنى رۆژۋو سوننەت

* پرسىيار كراۋە لە زاناي پايەبەرز شىخ بن باز رحمە اللہ

ئايا دروستە رۆژۋو شەۋال بگرم لە كاتىكدا قەرزارى رەمەزانم؟

لە ۋە لامدا فەرموۋى : ۋاجب ئە ۋە يە قەرزە كە بەدەيتە ۋە پيشت ئە ۋە ھى

شەۋال بگريت، رۆژو نە گريت مە گەر دۋاي قەرزدانە ۋە كە ھى رەمەزان چۈنكە

پيغەمبەرى خوا ﷺ فەرمويەتى: {من صام رمضان ثم أتبعه بست من شوال}

جا ئە ۋە ھى رۆژۋو قەرزى رەمەزانى لە سەر بيئت ئە ۋا رەمەزانى نە گرتوۋە بەلكو

ماويەتى، بۆيە شەۋال دۋابەدۋاي رەمەزانە دەبيئت تە ۋا ۋى بكات پاشان شەۋال

بگريت^(۱).

* ۋە پرسىيار كراۋە لە زاناي پايەبەرز شىخ ئەلبانى رحمە اللہ

پرسىيار: ئايا مەرجە ھەتا قەرزى رۆژۋو رەمەزان نەدەيتە ۋە ناييت

سوننەتى شەۋال بگريت؟

لە ۋە لامدا فەرموۋى : بەلى مەرجە چۈنكە فەرز لە پيشت سوننەتە ۋە يە،

لەبەر ئە ۋە ھى مەرۋق رۋحى خۋى بەدەست نىە دوور نىە ئەجەلى بيئت ئە ۋ

لەحالىكى خراپدا بيئت كە رۆژۋو فەرزى رەمەزانى ماۋە ۋە كە چى خەرىكى

سوننەتە ۋە ۋە ھۆيە ۋە لەسەر پيچىدايە، چۈنكە ئە ۋ قەرزە ھى كە لەسەريەتى

نەيداۋەتە ۋە كە رۆژۋو فەرزى رەمەزانە.^(۲)

^(۱) فتاوى نور على الدرب / شريط رقم: (۹۱۸)

^(۲) سلسلة الهدى والنور / شريط رقم: (۷۵۳)

* وه پرسیار کراوه له زانای پایه بهرز شیخ عوسه مین رحمه الله^(١)

تایا ئە گەر که سیك سوننه تی شهوال بگریت پیش دانه وهی قهرزی ره مه زان
تایا سوودی ههیه و شوینی شهش رۆژی شهوال ده گریته وه؟

له وه لامدا فهرمووی : نه خیر، سوودی پی ناگه یه نیّت چونکه پیغه مبهری
خوا ﷺ فهرمویه تی : {من صام رمضان ثم أتبعه بست من شوال} . {من
صام رمضان} وه ئاشکرایشه ئە وهی رۆژی ره مه زانی له سه ر ماییت پیی
ناوتریت ره مه زانی ته واو کردووه، بو نمونه ئە گەر ده رۆژی ره مه زانی نه گرتیّت
ئه وا پیی ده وتریت ره مه زانی گرتووه؟ هه ربویه سه ره تا قهرزه که ده داته وه پاشان
شهش رۆژی سوننه تی شهوال ده گریت، جا ئە وهی سه ره تا شهشی شهوال بگریت
پیش قهرزی ره مه زان ئە و پاداشته ی ده ست نا که ویّت که پیغه مبهری خوا روونی
کردۆته وه له م فهرمووده یه دا: {من صام رمضان ثم أتبعه بست من شوال
فكأنما صام الدهر} رواه مسلم.

* وه زانای پایه بهرز شیخ مقبل بن هادی الوادعی رحمه الله سه باره ت
به م باسه بوچونی جیاوازه و ده فهرمووی^(٢) :

ئه گەر له توانای هه بی ئە و رۆژانه ی که قهرزاره بیگریته وه و پاشان
شه شه لان بگری به دوایدا ئە وا کاریکی باشت و چاکتره .

(١) فتاوي الحرم المكي / ١٤١٠ / شريط ٧

(٢) شريط : (أسئلة من المهرة)

به ئام گهر نهیتوانی قهرزه کان بگریته وه و دهتوانی شهشه ئان بگری که
 په یامبهری خوا له بارهیه وه فهرمویه تی : "ههر کهس ره مه زان بگری و پاشان
 به دوایدا شهشه ئان بگری وهك ئه وه وایه هه مو ساله که به رۆژوو بویت" .
 بویه واش ده لێین له بهر ئه وهی کاتی قهزا کردنه وه کاتیکی فراوانه و وهك
 شهشه ئان نیه که کاته کهی ته نها له مانگی شه و الدایه و هیچ کاتیکی تری
 نیه .

وه سه بارهت به کاتی قهزا کردنه وه له عایشه وه ده گیرنه وه که فهرمویه تی :
 "من رۆژوی قهرزم نه ده گیرایه وه مه گهر له مانگی شه عبانی سالی
 داها تودا نه بی له بهر سه رقالم به په یامبهری خوا وه ﷺ"
 کهواته ههر که سیك ده توانیت و فریا ده که ویت سه ره تا قهرزه کان
 بگریته وه ، و پاشان شهشه ئانه کهش بگریت باشته ، به ئام ئه گهر نهیتوانی و
 فریا نه کهوت به تایبه تی ئافرهتان که توشی سورپی مانگانه دهن ئه وا به پیی
 ئه م فهتوایه ی شیخ ده توانن سه ره تا شهشه ئانه که بگرن ، پاشان له کاتیکی تردا
 قهزای رۆژوو ه کان بکه نه وه .

که فارهتی ئەو که سهی که له گهڵ خیزانی جووت دهبی :

۱- (أبو هريرة) رضي الله عنه ده بارهی ئەو پیاوهی که له نیوه رۆی رهمه زاندا له گهڵ خیزانه کهی دا جووت بوو بوو له پێشدا باس کرا که چۆن قهزا کردنه وه و که فارهتی له سه ره ، ئەوهیش : رزگار کردنی کۆیله یه که ، ئە گهر دهستی نه کهوت رۆژوو گرتنی دوو مانگی له سه ریه ک ، ئە گهر نهیتوانی خواردن پێدانی شهست هه ژار .

وه ووتراوه : که که فارهتی جووت بوون به هه لبژاردنه (التخییر) نه ک به له دوا یه ک (الترتیب) ، به لام ئەوانه ی رپوایه تی له دوا ی یه ک ده گێر نه وه زۆر ترن و رپوایه ته که یان هه لبژارده تر (أرجح) ه ، چونکه ژماره یان زیاتره ، و زیاده ی زانستیان پێ یه . له کاتی کدا کۆ ران له سه ر ئەوه ی که جووت بوون رۆژوو به تال که ره وه یه ، که چی ئەمه روی نه دا له رپوایه ته کانی تر دا ، ئەو که سه ش که زانستی پێ بی به لگه یه له سه ر ئەوه ی که زانستی پێ نی یه ، هه ره ها له و هۆکارانه ی که ته رجیحی له دوا ی یه که که (الترتیب) ده دن ئەوه یه که ئەمه یان باشتره ، وه له بهر ئەوه ی که کار پێ کردنی به تال نی یه ئە گهر بلین به هه لبژاردنه یان نه ، به پێچه وانه ی دژه که ی .

۲ - ئەو که سه ی که فاره تان بیگریته وه و توانای نه بی به سه ر رزگار کردن و رۆژوو و خواردندا که فاره ته که ی له سه ر ده که وی ، چونکه داوا کاری (واته : التکلیف) به ستراوه به توانا وه ، خوا ی پایه بهرز فه رموویه تی : ﴿ لا

يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا ﴿ [البقرة : ٢٨٣] ، وه به به‌لگه‌ی كرداری پيغه‌مبهر

ﷺ كه كه‌فاره‌تی له سه‌ر پياوه‌كه لادا كاتی ده‌ست كورتی خۆی پي راکه‌يانند ،

وه سه‌به‌ته‌یه‌ك خورمای پي به‌خشی بو ئه‌وه‌ی به خواردنی خيژانه‌كه‌ی بدات .

٣- وه هيچ كه‌فاره‌تيك ئافره‌ت ناگریته‌وه ، چونكه پيغه‌مبهر ﷺ

كرده‌وه‌یه‌كی پي راکه‌یه‌نرا روويدا بوو له نيوان پياوه‌كه و خيژانه‌كه‌يدا ، ده‌بينين

پيغه‌مبهر ﷺ يه‌ك كه‌فاره‌ت زياتری پيويست نه‌كرد . خواش زاناره .

فېدېيەدان

ئەوانەي تەنھا فېدېيەيان لەسەرەو، قەزايان لەسەر نىيە.

ئەمانەش پېنج كۆمەلن خەلكن:

يەكەم و دووھەم : پېرەمىرد و پېرەژن.

سېيەم و چوارەم : ئافرەتى حامىلە و ئافرەتى شىردەر .

پېنجەم: نەخوشى بەردەوام.

يەكەم و دووھەم : پېرەمىرد و پېرەژن:

پياۋى پىرو ئافرەتى پىرى ئەگەر گرتنى رۇژوۋى رەمەزان گران و نارەحەت

بوو لەسەريان و نەيان توانى بىگرن، ئەو بە بۆيان دروستە بەرۇژوو نەبن و لە برى

ھەر رۇژىك خواردنى ژەمىك بەن بە ھەژارىك.

سېيەم و چوارەم : ئافرەتى حامىلە و ئافرەتى شىردەر:

ئەو ئافرەتانەي ھەملىيان ھەيە يان شىر دەدەنە مندالەكانيان ئەگەر ھاتوو

رۇژووگرتن مەترسى و زىانى ھەبوو بۆيان ، يان بۆ مندالەكانيان ، ئەو بە بۆيان

دروستە بە رۇژوو نەبن ، بەلام ئەگەر مەترسى نەبوو بۆ خۆيان و مندالىيان و

توانايان ھەبوو ئەو ھەبە لەسەريان بە رۇژوو بن .

جا ھەر كاتىك بەھۆي مەترسى گىانى خۆيان يان مندالىيان

رۇژىيەكەيان شكان ، ئەو سى جۆر بۆ چوون ھەيە لە نىو زانايان .

۱- هه‌ندیکیان ده‌لین ته‌نها فیدییه ده‌دهن گرتنه‌وه‌یان بو نیه: به‌به‌لگه‌ی ئەم فەرموودانه، عبدالله‌ی کورپی عباس (په‌زای خوای گه‌وره‌ی لیبت) ، ده‌لیت : (إِذَا خَافَتِ الْحَامِلُ عَلَى نَفْسِهَا ، وَالْمَرْعُ عَلَى وَلَدِهَا فِي رَمَضَانَ قَالَ : يُفْطَرَانِ ، وَيُطْعَمَانِ مَكَانَ كُلِّ يَوْمٍ مَسْكِينًا ، وَلَا يَقْضِيَانِ صَوْمًا) ^(۱) .

واته: هه‌ر کاتی که تافه‌تی حامیله ترسا له نه‌فسی خوی ، وه تافه‌تی شیرده‌ر ترسا له منداله‌ی له مانگی په‌مه‌زاندای ، ئەوه پوژوو‌ه‌که‌یان ده‌شکینن ، وه خواردن ده‌دهن به‌ فه‌قیر له جیاتی گشت پوژویکیان(واته: به‌رامبه‌ر هه‌ر پوژویک ده‌بیت فه‌قیری که تیر بکه‌ن) وه گرتنه‌وه‌یان بو نیه .

وه عبدالله‌ی کورپی عباس و عبدالله‌ی کورپی عومه‌ر ده‌لین: (الْحَامِلُ وَالْمَرْعُ تُفْطَرُ وَلَا تُقْضِي) ^(۲) . واته: تافه‌تی حامیله و شیرده‌ر ئەگه‌ر

مه‌ترسیان هه‌بوو پوژویان ده‌شکینن و نایگرنه‌وه (ته‌نها دانی خواردنیان له‌سه‌ر)

۲- وه هه‌ندی که له زانیان ده‌لین ته‌نها گه‌یرانه‌وه‌یان له‌سه‌ره: ده‌لین چونکه‌ حوکمی ئەم جو‌ره تافه‌تانه وه‌کو حوکمی که‌سی نه‌خۆش وایه ، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾

ده‌لین خوای گه‌وره له‌م ئایه‌ته‌ پیره‌زه‌دا ته‌نها باسی گرتنه‌وه‌ی کردوو‌ه باسی دانی خواردنی نه‌کردوو‌ه ^(۳) .

(۱) صحیح علی شرط مسلم ، (الارواء): ۱۹/۴ .

(۲) صححه‌ الألبانی فی إرواء‌ الغلیل : ۲۰/۴ .

(۳) فتاوی‌ اللجنة الدائمة : ۲۲۰/۱۰ .

۳- وه ههنديك له زانايان دهليين: ئەگەر لهبەر مەترسی منداڵهكهی رۆژوو هكهی بشکينيت ئەوه دهبيت لهگەڵ گرتنه وهی رۆژوو هكهی خواردنیش بدات، بەلام ئەگەر لهبەر مەترسی خۆی بيت تهنه گيرانه وهی لهسەر ه. (۱)

تیبینی: ئافرهتان کرده وه به کام یه کيک لهم بۆچونانه بکهن بۆيان دروسته
 ان شاء الله. (۲)

کۆمهالی پینجه م: نه خوشی بهردهوام

ئەگەر کهسیک نه خوش بی و ئومیدی چاکبونه وهی نه بی، واته نه خوشیه کی دريژخایه ن بی و نه توانی به رۆژوو بی یان رۆژووگرتن زهره ری بوی هه بی، ئەویش به هه مان شیوه دروسته بوی به رۆژوو نه بی و فیديه بدات، واته حوکمی وه کو پیره میردو پیره ژنه، له مه شدا زانايان و شه رعناسان یه کدهنگن (۳).

به لگه ش بۆ ئەوه خودا ده فهرمووی:

﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ البقرة: ۲۸۶.

واته: «خودا ته کليف له هيج کهس ناکات تهنه به ئەندازهی توانای خۆی

نه بيت».

(۱) مجموع فتاوي ورسائل ابن عثيمين: ۱۶۴/۱۹.

(۲) ماموستا عدنان بارام.

(۳) رد المختار- (۱۱۹/۲)، المجموع- (۲۵۸/۶)، الروض المربع- (۱۳۸/۱).

ئایا دروسته پاره بدریٲ به فیدییه‌ی رۆژوو له جیاتی خواردن؟

ئهو كه‌سانه‌ی كه شه‌رع مۆله‌تی پیداون رۆژوو نه‌گرنو، فیدییه‌ی بو

داناون، واجبه له‌سه‌ریان بو ههر رۆژئیک خواردنی ژه‌میك بدن به هه‌ژاریك.

به‌لگه‌ش بو ئه‌وه:

خودا ده‌فه‌مووی: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ﴾.

واته: «ئهو كه‌سانه‌ش كه نه‌خۆش نین و له سه‌فه‌ردا نین، رۆژوویان پی

ئه‌گیرٲ به‌لام به‌زه‌حمه‌ت و ناره‌حه‌تیه‌کی زۆر، ئه‌وه پیویسته له باتی ههر رۆژه‌ی

له رۆژووه‌که، خواردنی ژه‌میك بدن به هه‌ژاریك».

ئه‌وه‌ی كه له ئایه‌ته‌که‌دا دیاری کراوه خودای گه‌وره کردوویه‌تی به فیدییه

بریتیه له خواردن ﴿فِدْيَةٌ طَعَامُ﴾. وه پیغه‌مبه‌ریش ﷺ بو فیدییه‌دان

خواردنی داوه به هه‌ژارانو، سه‌له‌فو پییشینی ئه‌و ئومه‌ته‌ش هه‌روایان کردووه.

بویه دروست نییه له جیاتی ئه‌و خواردنه پاره‌بدریٲ، چونکه پیچه‌وانه‌ی

فه‌رمانی خوای په‌روه‌ردگارو گفتارو کرداری پیغه‌مبه‌ری خواعلیه‌ه ﷺ و سه‌حابه‌یه^(١)

برى ئەو خواردنه چهنده كه دهدریٲ به فهقیر بۆ فدیهى رۆژوو؟
 وهكو وتمان پٲویسته بۆ ههر رۆژیك خواردنى ژهمیك بدن به ههژاریك،
 ئەو خواردنهش كه دهدریٲ بهو فهقیره پٲویسته لهو خواردنه بى كه خواردنى
 زۆربهى خهلكى ئەو ناوچهیه، وه ئەندازهكەیشى نیو (صاعه)، وه صاعیكیش
 دوو کیلو نیو (٢٥٠٠گرام) دهكات به پٲوهرى ئیستا.. بۆ نمونه لهم سهردهمهى
 ئیستای كوردستاندا زۆرتین خواردنیك كه زۆربهى خهلك دهبخۆن (برنجه)،
 بۆیه ئەو كهسهش دهتوانى بۆ ههر رۆژیك یهك کیلو و نیو برنج بدات به فیدییه.
 یان دهتوانى خواردن دروست بكات و به یهكجار (٣٠) كهسى ههژار بانگ
 بكات و نانیان بداتى.

كهوهكو ((أَيُّوبَ)) كورپى ((أَبِي تَمِيمَةَ)) دهفهرمووى:
 «ضَعْفَ أَنْسٍ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ الصَّوْمِ فَصَنَعَ جَفْنَةً مِنْ ثَرِيدٍ، فَدَعَا
 ثَلَاثِينَ مَسْكِينًا فَأَطَعَمَهُمْ» .
 واته: ((ئهنهسى كورپى مالیک سالیك له سالهكانى تهمهنى نهیتوانى
 رۆژوو بگریٲ، بۆیه مونجهلیكى گهورهى له تریٲ دروستکردو سى
 ههژار بۆ ئەو خواردنه بانگ کردو خواردنى پیدان))^(١).

(١) مسند أبى يعلى الموصلى - أبو عمران الجوني حديث : ٤٠٨٣. المطالب العالیة للحافظ ابن حجر
 العسقلانى - كتاب الصوم باب الرخصة فى الفطر للشیخ الكبیر - حديث : ١٠٩١. سنن الدارقطنى
 - كتاب الصیام باب طلوع الشمس بعد الإفطار - حديث : ٢٠٩٧.

ئه گهر كه سيك زور فقير بوو تواناي نه بوو فيديه بدات حوكمي چيه؟
 ئه گهر كه سيك له بهر هه ژاري و بي توانايي، تواناي فيديه داني نه بوو، وه
 لهو كه سانهش بوو كه نه يده تواني به پوژوو بي، وهكو ئه وهی ئه مپرو ده بينري
 پيره ژنو و پيره ميڤرد يان كه سانيك گيرو دهی نه خوشيه كي سه ختنو خويان زه كاتيان
 پي دهر يت: ئه وه نه پوژوويان له سه ر و نه فيديه.

به لگهش بو ئه مه ئه وه يه :

خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ البقرة: ۲۸۶.

واته: «خودا ته كليف له هيچ كهس ناكات ته نها به ئه ندازهی تواناي خو ی نه يیت».

وه هه روه ها «أبوهريرة» ده يگير يته وهو ده فه رمووی:

ئيمه له خزمه تي پيغه مبه ردا ﷺ دانيشت بووين، له پر پياويك هات و وتی:

ئهی پيغه مبه ري خوا ﷺ ره نجه رو بووم.

پيغه مبه ر ﷺ فه رمووی: «وَمَا شَأْنُكَ؟» واته: «چيت به سه ره اتو وه؟»

وتی: له پوژاني ره مه زاندا له گه ل خيزانم جووت بووم.

پيغه مبه ر ﷺ فه رمووی: «فَهَلْ تَسْتَطِيعُ تَعْتِقُ رَقَبَةً؟» واته: «

ئه تواني له كه فاره تي ئه و ئيشه دا كو يله يه ك ئازاد بكه ی؟»

وتی: نه خير.

پيغه مبه ر ﷺ فه رمووی: «فَهَلْ تَسْتَطِيعُ أَنْ تَصُومَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ؟»

واته: «ئهی ئه تواني دوومانگ له سه ر يه ك و بي بچراند به پوژوو بي؟» وتی:

نه خير.

پێغه مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: « فَهَلْ تَسْتَطِيعُ أَنْ تُطْعِمَ سِتِّينَ مَسْكِينًا؟ »

واته: «ئهی ته‌توانی خواردنی شه‌ست فه‌قیر بده‌ی»؟

وتی نه‌خیر.

پێغه مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: « اجْلِسْ » واته: « دانیشه ».

ئه‌ویش دانیشه‌ت، له‌و کاته‌دا زه‌میله‌کی گه‌وره‌ خورمایان هه‌ینا بو

پێغه مبه‌ر ﷺ.

پێغه مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: « خُذْ هَذَا فَتَصَدَّقْ بِهِ » واته: « ده‌برۆ ئه‌م

زه‌میله‌ خورمایه‌ بیکه‌ به‌ خیرو بیبه‌خشه‌ به‌ناو هه‌ژاره‌کانی شاری مه‌دینه‌دا».

ئه‌ویش وتی: بیده‌م به‌ مَالِيكَ له‌ خوَم هه‌ژارتر! له‌ شاری مه‌دینه‌دا له

ئیمه‌ هه‌ژارتری تیدا نییه‌.

پێغه مبه‌ر ﷺ پیکه‌نی هه‌تا ددانه‌کانی ده‌رکه‌وتن پێی فه‌رموو: « أَطْعِمُهُ

عِيَالِكَ » واته: « ده‌برۆ بیده‌ به‌ مال و منداله‌که‌ت بایه‌خون »^(١).

که‌وابوو ئه‌گه‌ر که‌سیک ئه‌وه‌نده‌ هه‌ژاروو ده‌ستکورت بوو نه‌یتوانی فیدیه

بدات، ئه‌وه‌ له‌سه‌ری واجب نییه‌^(٢).

(١) صحیح البخاری - کتاب کفارات الأیمان - باب قوله تعالى: قد فرض الله لكم تحلة أيمانكم - حديث

: ٦٣٤١، و باب يعطي في الكفارة عشرة مساكين - حديث: ٦٣٤٣. صحیح مسلم - كتاب الصيام -

باب تغليظ تحريم الجماع في نهار رمضان على الصائم - حديث: ١٩٣٥

(٢) صحیح ابن خزيمة - (ج ٣ / ص ٢٢٠). « باب الدليل على أن الجماع في رمضان إذا ملك ما يطعم ستين مسكينا

و لم يملك معه قوت نفسه وعياله لم تجب عليه الكفارة »

پوختەي ئەم باسە سەبارەت بە قەزا كۆردنەۋەي و كە فارەت و فيديە

جۆرى يە كەم : ئەوانەي كە تەنھا قەزا كۆردنەۋەيەن لەسەرە

ئەمانەش چوار كۆمەلن :

يە كەم : نە خوشيەك كە ئومىدى چاكبونەۋەي ھەبى.

دوۋەم : گەشتيار ((موسافير)) .

سىيەم : ئافرەتيەك لە بينويژيدا بى.

چوارەم : ئافرەتيەك لە زەيستانيدا بى.

جۆرى دوۋەم : ئەوانەي كە قەزا كۆردنەۋەي و كە فارەتيان لەسەرە :

پياۋيەكى بەرپۇژوۋ لە پۇژى رەمەزاندە جوت دەبى لە گەل خىزانە كەي .

جۆرى سىيەم : ئەوانەي تەنھا فيديەيان لەسەرە، قەزايان لەسەر

نيە .

ئەمانەش پىنج كۆمەلن خەلكن :

يە كەم : پىرەمىرد .

دوۋەم : پىرەژن .

سىيەم : ئافرەتيەك ھامىلە ..

چوارەم : ئافرەتيەك شىردەر .

پىنجەم : نە خوشى بەردەۋام .